

Ämnet är rödaktig granit. Höjden är 1,95 m, bredden vid foten 1,28 m. Slingans bredd är 13 cm.

Inskriften har uppenbarligen börjat nedtill till vänster, men vänstra sidans slinga är nästan fullständigt förstörd. 1 är **Λ R**, som synes följt av punkt. Efter punkten står 2 **ƿ k** under järnet, 22 cm ovanför finnes 3, toppen av en stav och därefter 4 **ƿ k** vid korsets vänstra övre flik. Namnet torde alltså haft **[ki]R** till första led, och då 2 **ƿ k** möjligen varit **Y m**, till andra led kanske *-mundr*. 10 cm från 4 **ƿ k**, vars stav står på vänstra korsarmen, tyckes toppen av en stav finnas i stenens kant; 25 cm därovanför tyckes **R r** finnas i behåll och stå på 6 **i**, börjande toppslingan, varefter följer 7 **s** och 8 **t**, vars vänstra bistav tyckes tydlig men den högra ej skönjbar. Slinglinien utgör där-
efter 9 **i**. Dessa topprunor äro emellertid alla högst osäkra, ingen reda kan där fås.

Vänstra sidans runor äro alltså: — **R k - m** — — — *risti*
¹ **m** **k**
²

Högra sidans slinga innehåller **stin · pensi**. I **stin** är **s** mycket svagt, på **t** staven tydlig men bistavarna mycket otydliga. I **pensi** har **e** tydlig prick.

Fotsidans runor: **uiurn · sui** äro tydliga. Det sista **i** måste hava varit **n**, men något spår av bistav kan ej upptäckas.

Namnet **uiurn** är eljest obekant. Troligen är **b** avglömt, så att **ui[b]urn** *Vi-b(i)urn* är åsyftat, jfr **uibarn** Ög. 47 Herrstaberg.

Översättning: N. N. reste denna sten efter Vibörn sin son.

204. Viby kyrka, Vifolka hd.

Pl. LXXII. Fig. 1.

Litteratur: B. 895; L. 1162; W. 123; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 752; C. F. Norden-
skjöld, *ÖFT*. I, s. 55; *Reseber.* 1871, s. 98, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

Runstenen ligger som tröskel till materialboddörren, en sidobyggnad till tornet, dess bägge ändar äro gömda av muren. Stenen är av röd granit, den synliga längden 95 cm, bredden i toppen 60 cm, vid foten 76 cm. Slingans bredd är 12 cm. Ristningen är mycket nött av tramp.

B. 895 läser först **sti**, som är slutet av ett namn, troligen **tusti** såsom Ög. 210 Kårarp. Punkten därefter är icke klar. I **rispi** är första **i** så gott som utplånat, **s** skönjbart, punkten därefter icke. Uti **ef[tir]** har **e** tydlig prick, av **f** synes blott 5 cm nedifrån, det övriga är dolt av muren.

I slutraden är första runan 15 **k**, bistaven träffar övre linien 6 cm från staven. 16 **i** är svag och osäker, 17 **t** med tämligen tydlig bistav. 18 **s** ser vid första påseendet ut som **ƿ**, men staven kan ej följas nedom bistaven. 19 förefaller som **n** med korta kännestreck. B. 895 **þ11+1·Y12·Λ††**

5 cm från staven till 19 står en punkt, och 11 cm därifrån finnes 20, övre delen av en stav, följt av 21 **k**. Uti sista ordet **sin** är **s** en skugga, **in** och punkten alldeles i behåll.

Inskriften är alltså följande:

Begynnelseleden: [tu] **sti** · **rispi** · **stin** · ef[tir] — Slutleden: — **kitsn** · [mi]k · sin ·

5 10 15

Den avlidnes namn är av alltför osäker läsning, både i B. 895 och av mig, för att kunna identifieras. Manne *kitil? Ett par runor fela kanske ock nu i början av det samma. Släktskapsordet därefter bör säkert läsas **mak**.

Översättning: Toste reste stenen efter N. N., sin måg (svåger, svärfader).

205. Viby kyrkogård, Vifolka hd.

Pl. LXXII. Fig. 2.

Litteratur: W. 122; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT*. I, s. 55; *Reseber.* 1871, s. 97, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

C. F. Nordenskjöld fann runstenen ligga vid kordörrens tröskel och lät resa den på kyrkogården, där den nu står i dess nordöstra hörn.

Stenen är av granit, toppen är avslagen, var enl. Nordenskjöld vid ringmurens reparation synlig men blev åter använd. Höjden är efter vänstra sidan 1,52 m, efter högra 1,16 m, bredden vid foten 82 cm. Slingans bredd är 9—10 cm. Ristningen djup och tydlig.

Alla **s** äro vänderunor. Av ordet 'sten' finnes blott **s** och av **t** vänstra bistaven 3 cm, 4 cm av staven uppifrån och 2,5 cm av högra bistaven.

Inskriften är följande:

Slingan: · **sigbiurg** · **respi** · **st** — — **ir** · **kunar** · **buta** Mittytan vid högra slingans slut ned-

5 10 15 20 25

ifrån uppåt: **sin**:

29

Översättning: Sigbjorg reste stenen efter Gunnar, sin man.

206. Viby Källgård, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXII. Fig. 3.

Litteratur: *Meddelanden från Östergötlands fornminnesförening* 1904, s. 28.

Runstensstycket anträffades 1904 på Viby Källgårds ägor, då sten togs upp ur en åker på toppen av en kulle, knappt $\frac{1}{2}$ km nordost om gården, och ligger nu på den lägre ändan av samma ås helt nära gården.

Ämnet är grå granit. Styckets längd efter högra sidan är 96 cm, efter vänstra 76 cm. Bredden över **e i sten** är 50 cm, över korsarmarna 34 cm. Slingans bredd är 9 cm.

Fragmentet utgör uppenbarligen toppen av en runsten, i det vänstra och högra slingan upptill korsvis sammanlöpa till foten av ett kors.